

PINGSTRÖRELSEN

EN SOCIOLOGISK ORIENTERING

FÖREDRAG HÅLLET Å STOCKHOLMS HÖGSKOLA

d. 31 okt. 1944

AV

TEOL. o. FIL. KAND., f. d. KYRKOHERDE

HENNING THULIN

FÖRLAGET FILADELFIA

STOCKHOLM

Rörelsens uppkomst

Den märkliga rörelse, som man plägar kalla pingst-rörelsen, är ursprungligen en internationell väckelserörelse, som hastigt utbredd sig över hela jordklotet. Den har icke uppstått på svensk mark, som t.ex. laesta-dianismen, schartuanismen och det s.k. läseriet i Sverige.

Pingströrelsen är en amerikansk väckelserörelse, vilken uppstått, som väl alla av oss känna till, i Amerika, närmare bestämt i staden Los Angeles, dit negerpredikanten M. J. Seymour på kallelse av några troende kom att predika om Andens dop år 1906.

Med honom följde också två negrer, en man och en kvinna, som fått Andens dop. Kvinnan, som följde med, uppger ha haft gåvan att meddela Andens dop genom handpåläggning.

Den 9 april på kvällen blev en åttaårig negerpojke andedöpt. Snart fingo många andra uppleva samma sak. Den förste av de vita, som mottog Anden, var en baptistpredikants hustru.

Sverige kom väckelsen genom en man, som var med i Los Angeles och hade fått andedopet på Seymours möte. Hans namn var Andrew Johansson. Han lever ännu och är verksam inom pingstväckelsen, men har antagit namnet Ek.

Denne person kom till Skövde och predikade bland baptisterna där. En skomakare vid namn Gustav Loo var den förste som mottog andedopet.

Professor Briem anger Arvika som platsen, där pingströrelsen först började i Sverige, men detta påstående är tydligen oriktigt. Med all sannolikhet började pingstväckelsen i Skövde år 1907.

Denna ursprungligen amerikanska rörelse har utbredd sig hastigt över hela vårt land. Hur har detta kunnat ske?

Pingstväckelsens framgång i vårt land beror inte minst på att *sunda och förståndiga män, som ägt en djup och stark förankring i gammalt svenskt fromhetsliv blivit ledare för rörelsen.*

Den amerikanska, extatiska rörelse, som en gång kom till Sverige genom Andrew Johansson, har om-planterats i svensk jordmån och allt mer och mer förlorat sina typiskt amerikanska drag och blivit en *svensk* rörelse, så att man i dag med skäl kan tala om den *svenska pingstväckelsen* i viss motsättning till pingstväckelsen exempelvis i England och Amerika. Självklart är givetvis, att de ursprungliga dragen finnas kvar, men rörelsen har letts in i sunda svenska banor.

Olika befolkningsgrupper som äro representerade i rörelsen.

Vilka befolkningsgrupper beröras nu av denna rörelse inom det svenska samhället av i dag? Det torde inte vara svårt att med en enda gång giva svar på den frågan. Denna väckelse har, liksom en gång den apostoliska tidens kristendom enligt Pauli ord i 1 Kor. 1:26, framför allt gripit omkring sig bland de lägre klasserna och då främst bland arbetarna.

Arbetarklassen är starkt representerad i denna rörelse, och minst 50 % av rörelsens anhängare tillhöra denna samhällsklass. Detta har sin förklaring.

Kyrkan ansågs av arbetarna stödja kapitalismen. Man kände sig mera hemma bland de fria andliga folkrörelserna i vårt land och då i all synnerhet under senare tid bland pingstvännerna. Arbetarna ha också i viss mån känt sig vara ett med pingstfolket i deras kamp för något nytt och bättre på det andliga området. Därtill kommer att pingströrelsens predikanter också i regel rekryterats bland arbetarna.

En annan befolkningsgrupp, som närmast torde vara mest representerad i pingströrelsen, är landsbygdens småbrukare och hemmansägare. Det finnes stora delar av vårt land, där pingstförsamlingens medlemmar i stor utsträckning komma från denna kategori människor. Så är förhållandet i vissa delar av Norrland, exempelvis i Lycksele, Sorsele och Stensele socknar, ävensom i vissa delar av Ångermanland samt i Jönköpings län i Småland.

Det finns även en hel del intellektuella med i pingströrelsen. Cirka 200 studenter torde i dag vara medlemmar i olika pingstförsamlingar. Bland pingstvännernas skara finns exempelvis en häradshövding i Örnköldsvik, som börjar domstolssammanträden med bön.

Där finnas teologer, medicinare och läroverklärare. Däremot äro militärer ytterst sällsynta i denna rörelse. Mig veterligt finns blott en aktiv officer, en flygkapten i Malmö, med i pingstväckelsen. Många sjuksköterskor äro med i pingstväckelsen.

För kuriositetens skull må nämnas, att det finns platser, där prästfrun är medlem i pingstförsamlingen, ehuru prästen fortfarande tillhör kyrkan.

Fil. D:r E. H. Thörnberg har i en artikel i Svensk Tidskrift tecknat den publik som besöker mötena i Stockholm. Han säger: "Majoriteten såväl på spinsidan som mansidan tillhör underklassen. En ganska stor del utgöres av unga hembiträden och fabriksarbeterskor.

Arbetarhustrun efter 40-års gränsen är en icke ovanlig typ, likaså tvätterskor eller strykerskor. Medelklassen är sparsammare företrädd. Dit får räknas kontorsfröken, butiksbiträdet, sjuksköterskan och lärarinnan. Bland männen är icke den frälste slusken en så vanlig typ som på frälsningsarméns plattform en gång i tiden."

Ett ord må till sist sägas om åldern hos medlemmarna i pingstväckelsen. Den övervägande delen av pingstvännerna torde vara under trettio år.

Ungdomarna ha känt sig särskilt dragna till denna rörelse, ehuru ingen som helst speciell ungdomsorganisation finnes inom rörelsen. I så måtto synes pingstväckelsen vara stark och ha framtiden för sig, ty den förmår att allt fortfarande hänföra det unga släktet.

Rörelsens sociala dimension

Hur många människor i vårt land äro i dag anslutna till pingströrelsen? Den frågan är oerhört vansklig att besvara, enär det icke finns någon statistik att tillgå över medlemmarna i de olika församlingarna i vårt land.

Varje församling har ju en matrikel över sina medlemmar, men någon gemensam matrikel för alla pingst-vänner finns ej. Alla siffror, som här komma att nämnas, få alltså anses som approximativa.

Siffrorna grunda sig på de s.k. skördefältsrapporterna i Evangelii Härold. I regel lämnas varje år av de olika församlingarna i landet en rapport från "skördefältet". Denna rapport brukar i allmänhet, dock ej alltid, inne-hålla uppgift om antalet medlemmar i församlingen.

Med stöd av dessa rapporter har jag kommit till en totalsumma för närvarande av cirka 100.000 medlemmar i pingstväckelsen, som äro direkt anslutna till någon pingstförsamling. Dessutom finnes en hel del s.k. pingstbetonade, som ej äro direkt anslutna till någon pingstförsamling. Dessa 100.000 pingstväänner äro fördelade på cirka 750 pingstförsamlingar, av vilka endast 11 voro bil-dade före år 1915.

Den största av landets pingstförsamlingar är Filadelfiaförsamlingen i Stockholm med 7.036 medlemmar (1944). Därefter kommer Smyrnaförsamlingen i Göteborg med cirka 2.500 medlemmar. Filadelfiaförsamlingen i Jönköping är den tredje i ordningen i fråga om storleken. Det torde i vårt land finnas mellan 2.000 och 3.000 pingstkapell. En omfattande kyrkobyggnadsverksamhet har bedrivits under åren före kriget. På många platser väntar man i dag bara på tillstånd att få bygga nya kyrkor.

På detta område har utvecklats en särskild byggnadsstil, som på ett hemlighetsfullt sätt harmonierar med pingstväckelsens väsen. Som tongivande på byggnads-konstens område har Filadelfiaförsamlingen i Stockholm funkistempel varit.

Predikantantalet inom pingstväckelsen torde i dag uppgå till cirka 2.000. Av dessa ha ungefär 300 kommit från andra samfund, mest från Baptistsamfundet och Svenska Missionsförbundet, minst från Frälsningsarmén. Sju präster i svenska kyrkan ha slutit sig till pingströrelsen. Av dessa ha dock två återvänt till kyrkan och tre avgått genom döden.

En blick på pingstväckelsens mission visar ett synnerligen starkt missionsintresse.

Pingstväännerna under-hålla för närvarande ute på missionsfälten 241 missionärer, spridda till alla världsdelar.

Därvid må nämnas att Filadelfiaförsamlingen i Stockholm ensam underhåller 86 missionärer, av vilka 40 äro norska och danska missionärer, som övertagits på grund av de svåra förhållandena i våra grannländer under kriget.

Som framgår av dessa siffror kan pingstväckelsen uppvisa en stor framgång i vårt land under de sista tjugufem åren. Hur förhåller det sig för närvarande?

De flesta frikyrkorörelser i vårt land synas för närvarande vara på tillbakagång. Hur är det med pingstväckelsen?

Enligt de undersökningar, jag gjort med ledning av skördefältsuppgifterna i Evangelii härold, kan konstateras att pingströrelsen på de sista tio åren ökat med i runt tal cirka 20,000 medlemmar.

Ökningen fortfar alltså jämt. Den totala ökningen per år utgör i genomsnitt cirka 2.000.

Rörelsens organisatoriska uppbyggnad

Hur är då pingströrelsen organiserad? Härmed komma vi in på en fråga, som skiljer denna rörelse från de andra frikyrkorörelserna i vårt land. Man brukar ju säga, att där tre svenskar samlas uppstår en förening.

Pingstväckelsen har allt ifrån sin början utgjort en protest mot överorganisation på det andliga området i vårt land.

Man kan nästan tala om en viss organisationsskräck inom pingstväckelsen. För denna rörelse med dess 100.000 medlemmar i vårt land finns ingen gemensam organisation. Varje försök att skapa en sådan gemensam organisation är dömt att misslyckas.

Å andra sidan utgör pingstväckelsen en mycket starkt sammansvetsad skara människor i vårt land. *Det som förenar pingstvännerna är icke gemensam organisation, utan gemensamma andliga upplevelser.*

Pingstväckelsen söker nämligen på detta område förverkliga Nya testamentets församlingsprinciper med sinsemellan fria och oberoende församlingar, som dock äro andligen förenade genom gemensamma upplevelser och inbördes brödragemenskap och kärlek.

Det är här fråga om samma slags gemenskap, som omtalas i Ef. 4:3-5: "Och vinålägggen eder om att bevara Andens enhet genom fridens band: *en* kropp och *en* Ande, likasom I ock bleven kallade till att leva i ett och samma hopp, det som tillhör eder kallelse - *en* Herre, *en* tro, *ett* dop, *en* Gud, som är allas Fader. Det är denna gemenskap och dessa band, som samman-binda pingstvännerna, den bibliska sjufaldiga enheten.

Därtill kommer givetvis den gemenskap, som följer av att vissa predikanter äga ett stort inflytande i hela landet.

Ett föreningsband mellan de olika församlingarna utgör också tidningen Evangelii Härold och den and-liga litteratur, som utgives på Förlaget Filadelfia. De banden äro icke av organisatorisk art. Principen om den fria församlingen är för varje pingstvän helig.

Hur äro då de olika församlingarna organiserade? Mönstret är även här Nya testamentet och vad man där kan utläsa om de första kristnas församlingsordning.

I varje församling finnes en församlingsordning, som gör det möjligt att sätta en gräns mellan församlingen och världen och på så sätt utöva församlingstukt, d.v.s. från församlingsgemenskapen utesluta dem, som ej anses lämpliga att tillhöra församlingen.

Detta är en av grundprinciperna i församlingsordningen. Församlingen skall bestå av levande och helst aktiva medlemmar, som hålla fast tillhopa i samma sinnelag och tänkesätt.

I spetsen för varje församling står en äldste_ och diakonkår. Förhållandet mellan äldste och diakoner är angivet i själva namnet. Hos de äldste söker man ålder och erfarenhet, då diakonerna däremot ha en tjänande uppgift. Varje äldste och diakon har röst-rätt i styrelsen. I spetsen för styrelsen står en ordförande, vanligen föreståndaren för församlingen. Han är även ordförande i församlingen.

Församlingar med större medlemsantal ha naturligtvis delat upp sin verksamhet på olika grenar. Filadelfiaförsamlingen i Stockholm har alltid varit den ledande och tongivande församlingen i pingstväckelsen. Dess verksamhet är mycket mångskiftande.

Filadelfiaförsamlingen i Stockholm

Verksamheten i Filadelfiaförsamlingen är uppdelad i olika grenar. Först ha vi den s.k. andliga verksamheten, genom vilken man söker föra människor till omvändelse. Sedan dessa omvända blivit medlemmar i församlingen, söker man fostra dem fram till att bliva kristna karaktärer. Till den andliga verksamheten hör också arbetet bland de sjuka, arbetet bland militärer på soldathem-met Oscar Fredriksborg samt vid Kaggeholms för några år sedan startade folkhögskola. Till den andliga verksamheten hör ock en omfattande evangelistmission i Sverige och en stor söndagsskolverksamhet samt den förut nämnda yttre missionen.

Filadelfiaförsamlingen bedriver också en stor filan-tropisk verksamhet såväl inom som utom församlingen. 1 200 familjer erhöll 1943 hjälp till jul i form av mat, kläder och pengar. En omfattande flyktinghjälp har bedrivits; ävenså har församlingen arbetat bland de arbetslösa. Loge-mentsfartyget Arken hålles öppet 5 månader varje år med ett 60_tal friplatser för husvillor. Likaså bedriver församlingen en omfattande litterär verksamhet. Evangelii Härold utgår f. n. i 66.000 exemplar. Förlaget Filadelfias omsättning under år 1943 uppgick till 1 1/2 million. Under år 1944 torde den komma att uppgå till 2 millioner.

Organisatoriska problem. "Franklin-striden".

Pingströrelsen har givetvis haft flera organisatoriska problem att lösa under gångna tider. Det mest bekanta problemet är känt i hela Sverige under namnet "Franklin-striden".

Den striden gällde en organisatorisk princip på den yttre missionens område.

Om man slår upp Nordisk Familjebok och läser det lilla stycket om pingströrelsen, vilket till författare har professor E. Briem, möter man till sin förvåning påståendet, att ett 30_tal församlingar i början av 30_talet brutit sig ut ur pingströrelsen tillsammans med A. P. Franklin. Uppgiften är missvisande och fullkomligt oriktig. Det var icke ett 30_tal församlingar, som gick ut ur pingstväckelsen tillsammans med Franklin, utan en enda församling, nämligen Södermalms Fria Församling

Varpå berodde nu denna brytning och denna strid?

Till pingstväckelsen kom en framstående missionär och missionsman, nämligen A. P. Franklin. Han hade själv varit en framgångsrik missionär i Indien. Sedan han kommit till pingstväckelsen, blev han ledare inom missionsverksamheten.

Men han hade tagit med sig samfundets sätt att organisera missionen, och snart var hela pingströrelsens mission organiserad. Det var en sammanslutning, som hette Svenska Fria Missionen, vars styrelse bestod av tre medlemmar, som utsände missionärerna.

Detta var något som stred mot den gamla principen om församlingens självständighet. Enheten var i fara. Tendensen till splittring inom pingstväckelsen inträdde snart. Man fruktade nämligen, att pingstväckelsen skulle bli ett nytt samfund och förlora sin frihet.

Dessutom märkte man, att missionsintresset blev svagare genom denna organisation. En strid uppstod snart för den fria församlingens princip, som är helig inom pingstväckelsen.

Kampen blev lång och svår. Svenska Morgonbladet och andra dagliga tidningar beskyllde Filadelfiaförsamlingen, dess ledare och vänner för hårdhet och obarmhärtighet emot A. P. Franklin, som blev skild från Filadelfiaförsamlingen.

Detta hindrade dock icke, att samtliga pingstförsamlingar ute i landet följde Filadelfiaförsamlingen i Stockholm och togo avstånd ifrån organisationen Svenska Fria Missionen.

Detta är sanningen om "Franklinstriden". Södermalms Fria Församling mottog Franklin, men han lämnade snart även denna församling och bosatte sig därefter i Göteborg, där han började en egen verksamhet utanför alla pingstförsamlingar.

Några år efteråt blev det försoning mellan Södermalms Fria Församling och Filadelfiaförsamlingen med de övriga pingstförsamlingarna i landet, varigenom denna strid helt bilades. Vad var vinsten? Jo, *den fria församlingens princip* bevarades även på missionsområdet.

Att pingstvännerna ha kunnat missionera utan någon gemensam organisation visar sig bäst däri, att vi för närvarande ha 241 missionärer avskilda för arbetet på de yttre fälten, ehuru antalet pingstväänner ännu ej är mer än cirka 100.000.

Denna siffra är betydligt högre med avseende på missionärer än för någon annan frikyrkorörelse i vårt land. Detta visar, att man kan missionera effektivt utan gemensam missionsorganisation för hela landet.

Rörelsens inre sociala relationer.

Som redan nämnts finns det ingen gemensam organisation för hela pingstväckelsen. Däremot har varje församling en fast församlingsordning, som gör det möjligt att hålla reda på medlemmarna, hjälpa och fostra dem.

Om någon medlem icke längre för en hedrande vandel i överensstämmelse med vad som kan fordras ur kristen synpunkt, blir denne medlem föremål för uppmärksamhet.

Först blir medlemmen i fråga förmanad genom föreståndaren eller någon annan av funktionärerna. Inträder icke bättring, uppsökes han av tvenne kommittéer, som ha att allvarligt förmana den felande att omvända sig. Blir härvid resultatet negativt, upp-tages frågan i församlingen.

De kommittéer, som talat med den felande, få yttra sig om honom, varefter församlingen fattar beslut, som i regel går i den riktning, som de kommittéer föreslagit.

Ha de kommittéer föreslagit uteslutning, så uteslutes medlemmen ur församlingens gemenskap, förlorar sitt medlemskort och har icke längre tillträde till de enskilda mötena.

Medlemmarna i pingstförsamlingarna äro i allmänhet mycket lojala och aktiva. De utmärka sig genom en sällsynt offervillighet, särskilt stort är intresset för missionen i hem- och hednaland.

Att Filadelfiaförsamlingen i Stockholm en offer-söndag i kollekt upptager 15.000 kronor till missionen är ingen ovanlighet. Motsvarande eller proportionellt sett ännu större belopp komma in i andra pingstförsamlingar vid dylika tillfällen. Detta är så mycket mera anmärkningsvärt, som pingstförsamlingarna icke ha många förmögna medlemmar utan mest bestå av folk i små villkor. Offerviljan är verkligen stor.

De flesta medlemmarna ge tionde av allt, vad de förvärva. Något påbud att offra tionde finns emeller-tid ej. Alla offra av ett glatt och villigt hjärta.

Ledareurval inom rörelsen

Hur uttages nu en ledare inom pingstväckelsen? Varje församling har ju sina ledare. Här ser man tydligt, hur de nytestamentliga principerna äro bestämmande. A och O för en församlingsföreståndare och en församlingstjänare inom pingstväckelsen äro de andliga kvalifikationerna. Man måste äga de karismatiska nådegåvorna för att kunna bli godkänd, precis som i den första kristna tiden. En ledare, föreståndare eller äldste måste äga en "karisma". Det är helt enkelt uteslutet, att någon kan bli predikant och spela någon roll inom pingstväckelsen utan att ha mottagit andedopet.

Här är den stora huvudskillnaden mellan pingstväckelsen och andra andliga rörelser i vårt land. Man vill inom pingstväckelsen tillbaka till den urkristna församlingens mönsterbild. Här

hjälpel varken *pengar* eller *kunskap*, det första villkoret för en pingstpredikant är *de andlige nådegåvorna*.

Sedan sker givetvis ett urval bland dem, som fått de andliga nådegåvorna. Jag höll på att säga ett natur-ligt urval. Den bäst utrustade får snart en ledare-ställning i en pingstförsamling.

Man lägger märke till att personligheten spelar långt större roll inom pingstväckelsen än inom andra folkrörelser i vårt land. Detta äger givetvis sin grund i den svaga organisationen. Här har man alltså gått in för *starka* personligheter och *svag* organisation, vilket har visat sig vara lyckligt åtminstone hittills.

Så har inom pingströrelsen starka personligheter, exempelvis Lewi Pethrus, utövat inflytande inom pingst-rörelsen långt utanför Filadelfiaförsamlingen, ja, utan- för vårt land, såsom i Norge, Danmark, Finland, ja, även bland Amerikas och Englands pingstväänner, något som en organisation aldrig skulle ha kunnat göra.

Detta är i fullkomlig harmoni med den bibliska mönsterbilden. Aposteln Paulus utövade ett utom-ordentligt inflytande över alla hednakristna försam-lingar under sin levnadstid just tack vare sin starka personlighet. Det råder alltså analoga förhållanden mellan pingstväckelsen och urkristendomen på detta område.-

De anställda och deras förhållande till församlingen

Inom de olika pingstförsamlingarna möta vi en del avlönade funktionärer och församlingstjänare. Inom de större församlingarna finns ett stort antal anställda funktionärer.

Filadelfiaförsamlingen i Stockholm har flera hundra anställda. Huru är deras ställning i förhållande till församlingen?

Det är i regel ej de ekonomiska intressena, som varit avgörande för dessa anställda, när de kommit i tjänst, utan ett kallelsemedvetande och en önskan att få tjäna Gud även genom sitt arbete.

Dessa anställda äro lojala mot rörelsens principer och i regel aktivt verksamma inom församlingens olika grenar. Vare sig de arbeta på redaktioner och kontor eller tjäna som vaktmästare eller skurgummor, så söka de i första hand att tjäna Gud med sitt arbete.

Men skulle nu en sådan anställd funktionär förlora sin religiösa inställning och bli som vi bruka säga avfälling, förlorar han i regel platsen.

Det finns exempel på att personer blivit avfällingar och genast fått sluta sin anställning och praktiskt taget stått på bar backe. Detta är en av avigsidorna i de anställdas förhållande till församlingen, ett pro-blem som icke tillräckligt bearbetats och lösts.

En viss osäkerhet råder alltså bland pingstväcker-sens anställda funktionärer. Något pensionsväsende finns ej heller inom rörelsen. Frågan om en pensions-kassa togs upp till behandling på predikantkonferensen 1943, men resultatet blev negativt.

Frågan om en pensionsfond rimmar sig icke ännu med pingstväckelsens högt spända eskatologiska för-väntningar. Men kanske den tiden kommer och kom-mer snart, när frågan om pension för äldre uttjänata predikanter och funktionärer på nytt tages upp till behandling.

Rörelsens yttre sociala relationer

Liksom den nytestamentliga ecklesian var en utkallad och avskild skara både i förhållande till judafolket och i förhållande till hedningarna, så har också pingst-väckelsen varit isolerad såväl från de gamla frikyrko-rörelserna som frånde ideella folkrörelserna.

Denna isolering var i viss mån nödvändig under den första tiden. Det gällde att bevara vad man upplevat i samband med andeuppfyllelsen. Alltfort kan man även säga, att pingströrelsen går sin egen linje.

Att man intagit en negativ inställning till de andra frikyrkorörelserna i vårt land har sin givna orsak. Pingstväckelsen kom som en protest mot en överorga-niserad kristenhet och mot andlig slöhet och ligkiltig-het. Då kände man sig inom de olika grupperna be-svrad av pingstvännernas värme och entusiasm.

Strider och slitningar uppstodo på många håll. Nya församlingar bildades, fria och oberoende av varje samfundsstyrelse. Här besannades Jesu ord, att ”nytt vin bör slås i nya läglar”.

Ett anmärkningsvärt gott förhållande har rått under gångna år mellan Svenska kyrkan och pingstväckelsen. På många håll ha kyrkor öppnats och en-staka präster visat mycken välvilja, förståelse och uppskattning för pingstväckelsens insats.

I det yttersta av dessa dagar har dock en omsväng-ning skett härvidlag, och en viss spänning har för-märkts mellan kyrkan och pingstväckelsen, då i all synnerhet mellan pingstväckelsen och de nykyrkliga, som stava kyrkan med stort K.

Däremot har ett anmärkningsvärt närmande skett mellan pingstväckelsen och de frikyrkliga, främst då den baptistiska falangen.

Detta närmande mellan de frikyrkliga och pingst-väckelsen har sin grund i Lewi Pethrus' bekanta enhets-appell i våras. Framtiden skall utvisa, om något prak-tiskt resultat kan nås i fråga om enheten bland de frikyrkliga.

I förhållande till de ideella folkrörelserna, exempelvis nykterhetsrörelsen och fredsrörelsen, har pingstväckel-sen intagit en skeptisk inställning. Man menar, att det räcker inte bara med att vara nykterist och fredsvän; det gäller, att hela personligheten får en ny, kristen livsinriktning.

I förhållande till fackföreningsrörelsen ha pingst-vännerna varit neutrala. Många pingstväänner äro medlemmar i de olika fackföreningarna. Något hinder för församlingsmedlemmar att tillhöra föreningar finns icke.

Förhållandet till staten.

Hur förhålla sig pingstvännerna till staten? Pingst-vännerna äro i stort sett lojala och lydiga statsmed-borgare. De praktisera bibelordet att anse all överhet vara av Gud och stödja överheten med sina böner.

Något mera aktivt deltagande vid samhällsfrågornas lösande från pingstvännernas sida har icke förekommit under gången tid.

Nu har emellertid en anmärkningsvärd förändring inträtt härvidlag. Många pingstväänner inse, att vad vårt svenska samhälle behöver är just kristna, ansvars-kännande, helgjutna män och kvinnor på ledande poster i samhället. Därför deltoga pingstvännerna livligt i 1944 års riksdagsmannaval. Någon kanske undrar: Men hur förhåller det sig med de samvetsömman? Äro icke de flesta pingstväänner samvetsömman? Så är ingalunda fallet.

I denna fråga råder en viss dualism inom pingströrelsen; bekant är Lewi Pethrus' och andra ledandemäns inställning.

En del pingstväänner anse sig förhindrade att göra vapentjänst, då andra däremot göra det med gott hjärta. Här övas intet tryck, här får vars och ens samvete avgöra, vad som är rätt eller orätt.

I utarbetandet av den nya lagen angående vapenfria värnpliktiga har Lewi Pethrus på justitiedepartementets kallelse biträtt med råd och förslag.

Hur har staten och samhället förhållit sig till pingströrelsen? Här har skett en märklig omsvängning. Under pingstväckelsens första framträdande var pingströrelsen mycket misstänkt. Präster och biskopar varnade högljutt för den "farliga villfarelsen".

En osmaklig tidningspolemik fördes mot pingströrelsen. Man kunde berätta om otaliga vansinnesfall på pingstmötena. År 1921 kulminerade förföljelsen mot pingstvännerna, i det att den engelske predikanten Wiggelsworth, som på kallelse av Filadelfiaför-samlingen i Stockholm gästade Sverige och predikade här, utvisades.

Vid samma tid blevo Lewi Pethrus och Alfr. Gustafs-son av polisen i Stockholm förhörda angående verk-samheten. Sedan pastor Pethrus därvid upplyst, att grunden för församlingens lära och praxis icke var något annat än det som stod i bibeln, fann polismästar-en sig sakna anledning att begära åtal, då Sveriges lag och ordning ju vilar på kristen grund och följakt-ligen erkänner bibeln.

Numera ha tiderna förändrats, och pingstväckelsen har tillvunnit sig både samhällets och statens för-troende. Som exempel må nämnas, att under den euro-peiska pingstkonferens, som anordnades av Filadelfia-församlingen i Stockholm år 1939, då pingstpredikanter från ett 20-tal länder voro samlade i Stockholm, så flaggades vid Centralen på stadens bekostnad för Filadelfisförsamlingens gäster.

Rörelsens program.

Vad vill nu pingstväckelsen? Vad är dess program i dag? Pingstväckelsens program kan bäst karakteri-seras med Jesu ord i Matt. 28:19-20: "Gån ut i hela världen och gören alla folk till lärjungar, döpande dem i Faderns, Sonens och den helige Andes namn, lärande dem att hålla allt vad jag har befallt eder".

Pingstväckelsen arbetar i första hand för väckelse, folkets förvandling till levande kristna. Därvid lägger den vikt vid att vattendopet och andedopet upplevas i dag såsom i urkristendomen.

Men pingströrelsen arbetar icke bara för väckelse. De medlemmar, som man mottager, vill man också *fostra* till goda människor och samhällsnyttiga medlemmar.

Mest kännetecknande för Pingströrelsen torde tron på Kristi snara tillkommelse vara.

Parusitanken intar allt fortfarande en stor plats i tal och skrift. Men man har dock under årens lopp lärt sig en sak inom pingströrelsen, och det är att icke sysslolöst speja mot skyn och därifrån allenast vänta himmelriket. Man förstår att genom arbete bland människor i hem och samhälle på ett praktiskt sätt söka förbereda Guds rikes ankomst till vårt folk.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING.

Rörelsens uppkomst

Olika befolkningsgrupper som äro representerade i rö-relsen

Rörelsens sociala dimension

Rörelsens organisatoriska uppbyggnad

Filadelfiaförsamlingen i Stockholm

Organisatoriska problem. "Franklinstriden"

Rörelsens inre sociala relationer

Ledareurval inom rörelsen

De anställda och deras förhållande till församlingen

Rörelsens yttre sociala relationer

Förhållandet till staten

Rörelsens program